

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 237. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346604660992/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

ren sig forover og lo med en ligesom hviskende, ganske tonløs Latter. Karl opfattede straks, at det var Hulken.

Wintrup holdt Haanden for Øjnene og sagde: »Skal En da et ha' Lov til at var' gammel endnu!« – Han lo ligesom før. – »Aa ja, det var en stor Synd at kald'et ubehagelig. Men det er da saa møj mer' end behagelig.« – Han aandede dybt ud. – »Det løser saa møj i En, som har ligget fast saa mange, mange Aar. – De kommer til at syng' den igjen.« føjede han til i en næsten barsk Tone.

Karl kunde tydeligt høre, at hans Faders Bevægelse nu drev Helium ud i det rent usædvanlige af musikalsk Ydelse.

»Aa ja,« sukkede Wintrup, »det er især een Ton' tilsidst, som er saa forfærdelig. Jeg troer, jeg maatte græd' over'en, om jeg saa hørt'en aldrig saa tit. – Tjen mig engang i at oversætt' de Ord, hvis De kan.«

»Ja – sssj – det er jo altsaa en Kjærlighedssang –«

»Aa ja –«

»Ja, jeg kan give Dem den danske Oversættelse hos Berggreen –«

»Er Sangen af Andreas Peter Berggreen?«

»Nej – sssj – det er jo en spansk Folkevisse. Men han har altsaa samlet dem:«

Som et Stjernepar Dine Øjne lue,
Lokkerne at skue, som af Guld de var.
Morgnens Straaler synes farve Dine Kinder,
Og som Østens Perler Dine Taarer skinner,
Læben la'er fornemme Melodiens Magt,
Lokken la'er forglemme selve Guldets Pragt.«

»Ja, det er sandt,« sagde Wintrup, »Melodiens Magt, – den er stor, den er stor.«

»Det er jo disse Folkeviser – he, he, sssj – saadan bgesom et helt Folks Stemning – den er saa mægtig.«

»Aaja, aaja – det er lig' dét. De er for mange om en Enkelt. Den kan jo sletat staa sig. – – Aa, lille Karl,« sagde Proprietæren, idet han tømte sit Glas, »spring lig' op i Kontoret og hent vos den Anretning herved i Vinterstuen.«

»Nu skal jeg gaa,« sagde Jomfru Hyphoff med en helt fordrejet og ukjendelig Opvaagnelses-Stemme.